

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τεύχος 627
Ιούνιος -
Ιούλιος 2006

- **Συνταγματική Αναθεώρηση για Ανάπτυξη και Ευημερά («Ανοικτό Φόρουμ» του ΣΕΒ)**
- **Ο νέος Γ.Γ. του Ο.Ο.Σ.Α. στο Γενικό Συμβούλιο του ΣΕΒ**
- **Η αναβάθμιση της Παιδείας κρίσιμη προϋπόθεση για τον εκσυγχρονισμό**
- **Το Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων**
- **Προτεραιότητες της UNICE για ανάπτυξη των ΜΜΕ**
- **Πόροι για ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή**
- **Ο ΣΕΒ στηρίζει την ισότητα μεταξύ ανδρών & γυναικών στις επιχειρήσεις**
- **Επισημάνσεις στο Συνέδριο του Economist**
- **Η επένδυση στη γνώση ως παράγων βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας**
- **Η απονομή των πρώτων ελληνικών βραβείων για το περιβάλλον**
- **Ανοικτό και διαρκή διάλογο εγκαινίασε ο ΣΕΒ με τους κοινωνικούς εταίρους του**

Το «Ανοικτό Φόρουμ» του ΣΕΒ για τη Συνταγματική Αναθεώρηση

Είναι γνωστό ότι η λειτουργία του Κράτους επηρεάζει άμεσα και έμμεσα την οικονομική δραστηριότητα. Άμεσα, με τον ρόλο του ως ανεξάρτητης οικονομικής οντότητας, που παράγει προϊόντα και υπηρεσίες, και έμμεσα, με τη διαμόρφωση των γενικότερων συνθηκών μέσα στις οποίες λειτουργούν οι επιχειρήσεις.

Το θεσμικό περιβάλλον είναι από τους σημαντικότερους παράγοντες που διαμορφώνουν αυτές τις συνθήκες. Το ελληνικό Κράτος, σε όλη σχεδόν τη μεταπολεμική περίοδο και ιδιαίτερα τις τελευταίες δεκαετίες διευρύνεται διαρκώς. Αποτέλεσμα αυτής της διεύρυνσης είναι η δημιουργία ενός πυκνού πλέγματος νόμων, διατάξεων, διαδικασιών και κανονισμών, ενός δηλαδή πολύπλοκου και συχνά παρωχημένου θεσμικού περιβάλλοντος, το οποίο, αφενός, δυσχεραίνει τις σχέσεις των πολιτών με τη διοίκηση και, αφετέρου, λειτουργεί ως πρόσκομμα στην οικονομική δραστηριότητα. Κύρια επιδίωξη, συνεπώς, μιας μεταρρυθμιστικής προσπάθειας για τη δημιουργία ενός σύγχρονου Κράτους, είναι η βελτίωση αυτού του περιβάλλοντος. Η προσπάθεια αφορά πολλές περιοχές: τη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, το νομοθετικό έργο, την ποιότητα της νομοθεσίας, την απλοποίηση της νομοθεσίας, τον έλεγχο των επιπτώσεων των νόμων κ.λπ.

Το Σύνταγμα μπορεί να παίξει ρόλο σ' αυτή την προσπάθεια, αίροντας εμπόδια και δημιουργώντας ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για την προώθηση αποτελεσματικότερων λύσεων. Γι' αυτό είναι σημαντικό να επισημάνουμε τη θετική ή αρνητική συμβολή συνταγματικών διατάξεων στην οικονομία, συμβολή που μπορεί να είναι έμμεση ή άμεση, και να προτείνουμε ανάλογα, τη διατήρηση, την κατάργηση, τη βελτίωση ή τη συμπλήρωσή τους. Αυτός ήταν και ο σκοπός του Ανοικτού Φόρουμ με θέμα «Συνταγματική Αναθεώρηση για Ανάπτυξη και Ευημερία».

Στη διάρκεια του Φόρουμ συζητήθηκαν ζητήματα που αφορούν την Παιδεία, το Κράτος Δικαίου και το Περιβάλλον.

Στη διάρκεια των συζητήσεων επισημάνθηκαν οι σχέσεις των μεγάλων αυτών ζητημάτων με διατάξεις του ισχύοντος Συντάγματος και διατυπώθηκαν προτάσεις για συζήτηση στα πλαίσια της Συνταγματικής Αναθεώρησης. Πιστεύουμε ότι οι θέσεις, που διαμορφώθηκαν μέσα απ' αυτή την ανοικτή διαδικασία, μπορούν να αποτελέσουν έναυσμα για δημιουργικό διάλογο. ♦

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΓΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΕΥΗΜΕΡΙΑ

«Ανοικτό Φόρουμ» οργάνωσε ο ΣΕΒ με στόχο να εξετάσει τις δυνατές τροποποιήσεις στο σημερινό Σύνταγμα που θα συμβάλουν στον δυναμικό εκσυγχρονισμό της κοινωνίας μας

Με πρωτοβουλία του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών πραγματοποιήθηκε την Τρίτη, 11 Ιουλίου 2006 στο Ξενοδοχείο Divani Caravel στην Αθήνα «Ανοικτό Φόρουμ» με θέμα τη «Συνταγματική Αναθεώρηση για Ανάπτυξη και Ευημερία». Στόχος της πρωτοβουλίας αυτής ήταν να εξετασθεί πώς το σημερινό Σύνταγμα μπορεί να αντιμετωπίσει τις νέες προκλήσεις και ποιές δυνατές τροποποιήσεις ή νέες ιδέες μπορούν να ενσωματωθούν σ' αυτό, ώστε να συμβάλει στον δυναμικό εκσυγχρονισμό της κοινωνίας μας. Ο διάλογος που αναπτύχθηκε σε συζητήσεις στοργυγλής τραπέζης στο πλαίσιο του «Ανοικτού Φόρουμ» έδωσε έμφαση σε τρεις θεματικές ενότητες : 1) στη σύγχρονη εκπαίδευση για την κοινωνία της γνώσης, 2) στο κράτος δικαίου με ισονομία, ποιότητα και αποτελεσματικότητα και 3) στο περιβάλλον και την ανάπτυξη. Τα θέματα αυτά εξετάστηκαν σε παράλληλες συνεδριάσεις Ομάδων εργασίας στις οποίες προήδρευαν αντίστοιχα οι : Νίκος Εμπέογλου, διευθύνων σύμβουλος της ALBA Graduate Business School και πρόεδρος της ΕΕΔΕ, Τάκης Πολίτης, οικονομολόγος, επιστημονικός διευθυντής του IOBE, και Αναστάσιος Καλλιτσάντης, μέλος του Δ.Σ. του ΣΕΒ και πρόεδρος της Ελληνικής Τεχνοδομικής ΤΕΒ Α.Ε.

ι εργασίες του «Ανοικτού Φόρουμ» ολοκληρώθηκαν με τη διεξαγωγή ενός πάνελ-τραπεζιού συζήτησης με πολιτικούς στο οποίο συμμετείχαν οι : Ευάγγελος Βενιζέλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, Στέφανος Μάνος, Ανεξάρτητος Βουλευτής Επικρατείας και Άρης Σπηλιωτόπουλος, Βουλευτής της Ν.Δ.

Σε ομιλία του προς το «Ανοικτό Φόρουμ» για τη συνταγματική αναθεώρηση, ο πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος τόνισε τα ακόλουθα :

«Η ανάπτυξη μέσα από την επίτευξη μιας ανταγωνιστικής οικονομίας σε συνδυασμό με κοινωνική συνοχή είναι στενά συνδεδεμένη με το πνεύμα και το γράμμα του Συντάγματος.

Το Σύνταγμα διασφαλίζει τη μορφή του Πολιτεύματος, κατοχυρώνει τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα και ρυθμίζει τις σχέσεις της Πολιτείας με την Κοινωνία και την Οικονομία, ορίζοντας τις αρμοδιότητες των θεσμικών οργάνων του Κράτους.

Ο ΣΕΒ, ως ο κατ' εξοχήν θεσμικός εκπρόσωπος της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, των δυνάμεων που παράγουν πλούτο και θέσεις εργασίας, δεν νοείται να παραμείνει ουδέτερος παρατηρητής σε μία αναθεώρηση του Καταστατικού Χάρτη της χώρας, η οποία φιλοδοξεί και πρέπει να δημιουργήσει ένα νέο θεσμικό πλαίσιο ικανό να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες και διεκδικήσεις.

Η πρωτοβουλία αυτού του «Ανοικτού Φόρουμ» με θέμα τη «Συνταγματική Αναθεώρηση για Ανάπτυξη και Ευημερία» αποβλέπει ακριβώς να εξετάσει ποιες νέες ιδέες ή και τροποποιήσεις μπορούν και οφείλουν να ενσωματωθούν στο υπό αναθεώρηση Σύνταγμα ώστε

αυτό να συμβάλει στον αναγκαίο εκσυγχρονισμό της χώρας μας.

Εξάλλου, οι ταχείς ρυθμοί αλλαγής, που διεθνώς χαρακτηρίζουν τη σημερινή οικονομία και κοινωνία, απαιτούν ένα ευέλικτο Σύνταγμα, που δεν επιδιώκει να ρυθμίσει κάθε πτυχή της ζωής, αλλά που

- Διαφυλάσσει τις κοινά αποδεκτές ελευθερίες του ατόμου,
- Διευκολύνει τη γρήγορη προσαρμογή στις νέες εξελίξεις,
- Ενθαρρύνει τις αξίες της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, της αποτελεσματικότητας, της βιώσιμης ανάπτυξης,
- Επιτυγχάνει λειτουργική και ποιοτική ισορροπία ανάμεσα στην εκτελεστική, νομοθετική και δικαστική εξουσία,
- Εξασφαλίζει την ισονομία ανάμεσα στο Κράτος και τον Πολίτη.

Μέσα στο πλαίσιο αυτό, ο ΣΕΒ επέλεξε τρεις βασικούς άξονες που τον απασχολούν και τους οποίους προτάσσει από τη δική του πλευρά στη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος:

- Την παιδεία.
- Την ανάπτυξη σε συνδυασμό με την προστασία του περιβάλλοντος.
- Το Κράτος Δικαίου.

Σήμερα το πρωί οργανώθηκαν τρία στοργυγλά τραπέζια συζήτησης για τα τρία αυτά μεγάλα θέματα. Εγιναν εισηγήσεις, ακολούθησε συζήτηση και τα συμπε-

ράσματα θα ανακοινωθούν αμέσως μόλις ολοκληρωθεί η ανάλυση και επεξεργασία των όσων διεμείφθησαν.

Διότι, η παρέμβασή μας τώρα ξεκινά. Με εσωτερικές δράσεις και δημόσιες διεργασίες, ο ΣΕΒ θα επανέλθει στο θέμα, με τις συγκεκριμένες προτάσεις του, επιδιώκοντας έτσι μία εποικοδομητική και δυναμική συνεισφορά στην ευρύτερη συζήτηση που θα διεξαχθεί στο τελευταίο τρίμηνο του έτους.

Δεν θέλω να προκαταλάβω τους άξονες της συζήτησης που θα ακολουθήσει. Αλλά, επειδή τα μεν θέματα είναι τεράστια και πολλά, ο δε χρόνος περιορισμένος, θα θέσω ορισμένα βασικά ερωτήματα που, άμεσα ή έμμεσα, προκύπτουν από τις μέχρι τώρα συζητήσεις και που, βεβαίως, εντάσσονται στους τρεις άξονες που έχουμε επιλέξει να προβάλουμε. Θα θέσω τον προβληματισμό αυτό με τη μορφή θετικών τοποθετήσεων και οι συμμετέχοντες στο πάνελ καλούνται να τοποθετηθούν με τη σειρά τους.

Γενικό πλαίσιο

1. Το Σύνταγμα δεν χρειάζεται να ρυθμίζει τα πάντα. Είναι διακήρυξη αρχών – όχι νομοθέτημα. Πρέπει να είναι σύντομο και να παρέχει «ευλυγισία» προσαρμογής.
2. Η αναθεώρησή του οφείλει να είναι εξαιρετικά δύσκολη.

Παιδεία

Στη σύγχρονη οικονομία η γνώση σε συνδυασμό με την καινοτομία και τη δια βίου εκπαίδευση αποτελούν τον νέο συντελεστή παραγωγής. Αυτή η ανάγκη για ανθρώπινο δυναμικό υψηλής ποιότητας επιτάσσει εκπαιδευτικά συστήματα ικανά να παρέχουν στους νέους τα απαραίτητα αυτά εφόδια.

Η δημόσια παιδεία, που αποτελεί τον κορμό της παιδείας στην Ευρώπη και παγκόσμια, είναι θεμελιώδης συνταγματικό δικαίωμα και ατομική ελευθερία για την απόκτηση ουσιαστικής γνώσης και πτυχίου που να δημιουργεί προοπτική άμεσης απασχόλησης σε σύγχρονα επαγγέλματα για όλους τους νέους.

Το σύστημα της παιδείας πρέπει να παρέχει ίσες ευκαιρίες σε όλους, χωρίς οικονομικά εμπόδια και αποκλεισμούς, με μοναδικά κριτήρια την αξιοκρατία και την πρόοδο. Η παιδεία αυτής της μορφής διασφαλίζει την απασχόληση και την ανταγωνιστικότητα και τα δύο αυτά μαζί την κοινωνική συνοχή.

Η δυνατότητα παράλληλης λειτουργίας μη κρατικών πανεπιστημίων, ενώ δεν αποτελεί κύριο θέμα ούτε τη λύση των προβλημάτων της ανώτατης εκπαί-

δευσης, θα αυξήσει τις επιλογές των νέων μας και μπορεί να συμβάλει στον παραπέρα εκσυγχρονισμό της παιδείας.

Στόχος της Συνταγματικής Αναθεώρησης οφείλει να είναι η ενσωμάτωση εκείνων των αρχών που θα διασφαλίζουν τον ριζικό εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού συστήματός μας – την ποιοτική του αναβάθμιση – που απαιτεί :

- Κρατικά και μη κρατικά σχολεία/πανεπιστήμια.
- Δημόσια και ιδιωτική χρηματοδότηση.
- Αποδέσμευση της δημόσιας χρηματοδότησης από τη διοικητική λειτουργία των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.
- Ανεξαρτησία των ΑΕΙ από το Κράτος και τα κόμματα.
- Ανεξάρτητη αρχή πιστοποίησης.

Οικονομική ελευθερία

Το Ευρωσύνταγμα που κύρωσε η Ελληνική Βουλή, με συντριπτική πλειοψηφία (ν. 3341/06) στο άρθρο 1-3 αναφέρει ότι:

«Η Ένωση παρέχει στους πολίτες της χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης χωρίς εσωτερικά σύνορα και εσωτερική αγορά, όπου ο ανταγωνισμός είναι ελεύθερος και ανόθευτος».

Στο άρθρο III-177 αναφέρεται ότι:

«...η δράση των κρατών-μελών ...περιλαμβάνει... τη θέσπιση οικονομικής πολιτικής ...που ασκείται σύμφωνα με την αρχή της ανοικτής οικονομίας της αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό».

Το άρθρο 106 του ελληνικού Συντάγματος, το οποίο δεν περιλαμβάνεται στα υπό αναθεώρηση άρθρα, αντίθετα προβλέπει ότι:

α) *«Τα κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη χώρα....»* (Παρ. 1)

και

β) *Αναγκαστική συμμετοχή του Κράτους ή άλλων δημόσιων φορέων σε επιχειρήσεις έως και του βαθμού της εξαγοράς* (Παρ. 3).

Ο ΣΕΒ θεωρεί ότι το ελληνικό Σύνταγμα οφείλει να διασφαλίζει τις ίδιες οικονομικές αρχές και αξίες που εμπεριέχει το Ευρωσύνταγμα.

Περιβάλλον και Ανάπτυξη

Η έννοια της «αιφορίας» έχει δημιουργήσει ένα πλαίσιο ιδιαίτερα περιοριστικό για τον νομοθέτη και τον δικαστή με σημαντικές επιπτώσεις στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας, κυρίως όταν αξιολογείται η

συμβατότητα των περιβαλλοντικών επιπτώσεων έργων και δραστηριοτήτων με την έννοια της «αειφορίας».

Καμία διεθνής σύμβαση και κανένα άλλο Σύνταγμα δεν κάνει λόγο για την αρχή της αειφορίας, αλλά για την αρχή της «βιώσιμης ανάπτυξης». Περιβάλλον και ανάπτυξη δεν πρέπει να θεωρούνται έννοιες αντίθετες, αλλά συμβατές και αλληλοσυμπληρούμενες. Δεν μιλάμε για περιβάλλον ή ανάπτυξη, αλλά για περιβάλλον και ανάπτυξη.

Αναδεικνύεται κατά συνέπεια η σκοπιμότητα της αναθεώρησης του άρθρου 24 του Συντάγματος με στόχο την εισαγωγή της έννοιας της «βιώσιμης ανάπτυξης» αντί της «αρχής της «αειφορίας».

Πέρα από τις προτεινόμενες παρεμβάσεις κρίνεται σκόπιμο να επισημανθεί ότι η υφιστάμενη Κοινοτική και Εθνική Νομοθεσία διασφαλίζουν επαρκώς την περιβαλλοντική πολιτική μέριμνα. Απαιτείται πιστή εφαρμογή αυτών.

Κράτος Δικαίου

Η ελληνική κοινωνία αντιμετωπίζει σήμερα έλλειμμα Κράτους Δικαίου, το οποίο μεταφράζεται τελικά σε έλλειμμα ουσιαστικής Δημοκρατίας.

Αυτό συνεπάγεται αποδυνάμωση των ατομικών δικαιωμάτων μπροστά στην αποδυνάμωση της νομοθετικής και τη γιγάντωση της εκτελεστικής εξουσίας, μπροστά στην αυθαιρεσία οργάνων του κράτους και της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Η αντιμετώπιση των φαινομένων αυτών απαιτεί:

1. Εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης.
2. Έλεγχο των επιπτώσεων της νομοθεσίας – ως προς τα δημοσιονομικά, τον ανταγωνισμό, την επιχειρηματική δράση και την ανάπτυξη. Οι νόμοι 3310 και 3021, αν και δεν αντιβαίνουν στο ισχύον Σύνταγμα, ευθέως ναρκοθετούν την επιχειρηματική δράση.
3. Περιορισμό της αυθαιρεσίας, κυρίως με την αναμόρφωση του θεσμού της νομοθετικής εξουσιοδότησης. Η έκδοση κανονιστικών αποφάσεων από τα διοικητικά όργανα – ιδιαίτερα σε επίπεδο Περιφέρειας – συχνά ανατρέπονται από τα διοικητικά δικαστήρια (ΣτΕ), γεγονός που οδηγεί στην απώλεια ήδη ανεπαρκών πόρων και στην αποθάρρυνση της βιώσιμης ανάπτυξης και της υγιούς επιχειρηματικής δράσης.
4. Διασφάλιση της ισονομίας ανάμεσα στους πολίτες και το κράτος με:
 - i. Ουσιαστικά ανεξάρτητους θεσμούς (Επιτρο-

πή Ανταγωνισμού, Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, ΕΣΡ, ΕΕΤΤ, ΡΑΕ, κ.λπ.).

ii. Την ενίσχυση των θεσμών και οργανώσεων της Κοινωνίας των Πολιτών. Η αναθεώρηση του Συντάγματος, ενισχύοντας τη συμμετοχική διαδικασία και προσβλέποντας σε μία πιο πρόσφορη δημόσια διακυβέρνηση, θα κέρδιζε αν αναγνώριζε την κοινωνία των πολιτών και θα συνέβαλε, έτσι, πιο αποφασιστικά στον εμπλουτισμό και την ενδυνάμωση του κοινωνικού διαλόγου.

iii. Την απόδοση στους κοινωνικούς εταίρους του θεσμικού τους ρόλου – οπότε και της συνευθύνης τους στον σχεδιασμό των πολιτικών. Οι κοινωνικοί εταίροι παραμένουν, και στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης, οι φτωχοί συγγενείς του πολιτικού συστήματος. Συνδιαλέγονται με το κράτος στη βάση επί μέρους αιτημάτων τους αντί να συμμετέχουν θεσμικά στη διαμόρφωση των αποφάσεων με συλλογικές θέσεις και προτάσεις. Η αναθεώρηση του Συντάγματος θα πρέπει να αναγνωρίζει την αυξημένη ευθύνη τους και τον ουσιαστικό τους ρόλο στην εθνική ανάπτυξη και στην κοινωνική συνοχή. Ο ρόλος τους αυτός, εξάλλου, ρητά αναγνωρίζεται στο Ευρωσύνταγμα (άρθρο III-212) όπου αναφέρεται ότι:

«Ο διάλογος μεταξύ των κοινωνικών εταίρων μπορεί να οδηγή, εφόσον οι κοινωνικοί εταίροι το επιθυμούν, στη σύναψη συμβατικών σχέσεων, ενδεχομένως και συμφωνιών. Οι συμφωνίες εφαρμόζονται όταν το ζητούν από κοινού τα υπογράφοντα μέρη, σε ευρωπαϊκούς κανονισμούς ή αποφάσεις που εκδίδονται από το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής».

Η αναθεώρηση του Συντάγματος είναι προφανώς αρμοδιότητα της κυβέρνησης και των πολιτικών δυνάμεων. Είναι, όμως, και ευθύνη των κοινωνικών εταίρων. Ο Καταστατικός Χάρτης της χώρας δεν μπορεί να αποτελεί αποκλειστικά αντικείμενο πολιτικής διαπραγμάτευσης. Πρέπει να είναι και αποτέλεσμα ουσιαστικού κοινωνικού διαλόγου.

Στο πλαίσιο αυτό ο ΣΕΒ μαζί με την Ελλάδα της πρωτοβουλίας θα συμμετάσχει στον διάλογο με τις ιδέες, την κριτική, τις προτάσεις του.

Η πρωτοβουλία του Ανοικτού Φόρουμ σηματοδοτεί τη βούλησή μας, την ετοιμότητά μας, την ευθύνη μας. Είναι μία πρώτη εκδήλωση ενδιαφέροντος – που φιλοδοξούμε να δώσει το έναυσμα για τη συντεταγμένη παρέμβαση των κοινωνικών εταίρων σ' ένα μείζον ζήτημα που αφορά το κοινό μας μέλλον. ♦

Ο ΝΕΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΟΥ ΟΟΣΑ ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΕΒ

Ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος ανέπτυξε στα Μέλη του Γενικού Συμβουλίου τους προβληματισμούς του σχετικά με τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες που δημιουργεί το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης για τη χώρα μας

Ο νέος Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) κ. Angel Gurría, μετά από πρόσκληση του Προέδρου του ΣΕΒ κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλου, παρέστη ως επίσημος προσκεκλημένος στη συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου του ΣΕΒ, τη Δευτέρα 26 Ιουνίου 2006, στα Γραφεία του Συνδέσμου. Η συνεδρίαση άρχισε με ομιλία του κ. Δασκαλόπουλου κατά τη διάρκεια της οποίας ανέπτυξε ορισμένες σκέψεις σχετικά με τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες που δημιουργεί η παγκοσμιοποίηση για τη χώρα μας.

Όπως επισήμανε στην ομιλία του ο κ. Δασκαλόπουλος, οι δυνάμεις της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στην Ελλάδα, οι παραγωγικές δυνάμεις της χώρας μας, γνωρίζουν στο σύνολό τους πολύ καλά αυτές τις προκλήσεις και ευκαιρίες. Πολύ σύντομα, θα σας παρουσιάσω τη θέση μου ότι οι προκλήσεις αφορούν στην ικανότητά μας να υλοποιήσουμε, με ταχύτητα και διατηρώντας την κοινωνική συνοχή, αποτελεσματικές μεταρρυθμίσεις που βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητα και, μέσω αυτής το ύψος και την ποιότητα του βιοτικού επιπέδου μας.

Από την άλλη μεριά, οι ευκαιρίες επικεντρώνονται κυρίως στην ικανότητά μας να επεκτείνουμε τη σφαίρα της οικονομικής μας επιρροής στις παραδοσιακές περιοχές, όπου αναπτύσαμε πάντα δραστηριότητα: στα Βαλκάνια και γενικά στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Επιπρόσθετα, είναι ανάγκη να το επιτύχουμε αυτό με πλήρη σεβασμό για τα κυριαρχικά δικαιώματα, τα αναγνωρισμένα σύνορα και την εθνική, οικονομική ανεξαρτησία όλων των εμπλεκόμενων.

Ωστόσο, δεν πρέπει να παραβλέπουμε τις απλές αλήθειες ότι :

- Οι προκλήσεις δεν αντιμετωπίζονται με ευχολόγια.
- Οι ευκαιρίες δεν προσφέρονται στο πιάτο.

Για να αντεπεξέλθουμε στα αναπόφευκτα προβλήματα, τα οποία είναι εγγενή στη διαδικασία της

παγκοσμιοποίησης, πρέπει να μπορέσουμε να επιδείξουμε :

- Θέληση για δράση.
- Ικανότητα λήψης αποτελεσματικών αποφάσεων.
- Αποφασιστικότητα να αντιταχθούμε στις μειοψηφίες που αντιστέκονται στην αλλαγή.
- Ετοιμότητα να επιτύχουμε πραγματική συναίνεση με τους κοινωνικούς μας εταίρους.

Για να αξιοποιήσουμε τις ευκαιρίες που προσφέρει η παγκοσμιοποίηση, πρέπει να διαθέτουμε :

- Σαφές επιχειρηματικό όραμα.
- Διαφάνεια στη λήψη αποφάσεων, καθώς και στις ενέργειές μας.
- Ευέλικτη λειτουργική και οργανωτική δομή.
- Συνεχή αναβάθμιση της ποιότητας του ανθρώπινου δυναμικού μας.
- Έκδηλη αναγνώριση των ευθυνών που πρέπει να αποδέχονται οι σύγχρονες, εναρμονισμένες με ηθικούς κώδικες επιχειρήσεις, έναντι των ενδιαφερόμενων μερών και της κοινωνίας γενικότερα.

Η χώρα μας μπορεί να υπερηφανεύεται για πολλά επιτεύγματα σε σχέση με την πορεία της κατά τις τελευταίες τρεις δεκαετίες :

- Ανήκουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία αριθμεί σήμερα 25 μέλη.
- Ενταχθήκαμε στην Ευρωζώνη .

- Επιτύχαμε σχετικά υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης.
- Καταφέραμε να προωθήσουμε την περιφερειακή ανάπτυξη.
- Αναπτύξαμε έναν μικρό αριθμό επιχειρήσεων - εθνικών πρωταθλητών.
- Βελτιώσαμε και επεκτείναμε τις υποδομές μας.
- Αναβαθμίσαμε την τουριστική βιομηχανία μας.
- Υποστηρίζουμε και προωθούμε ενεργά τη ναυτιλία μας.

Ωστόσο, η διαδικασία του εκσυγχρονισμού δεν είναι «μια κι έξω». Πρόκειται για μια συνεχή διαδικασία που περιλαμβάνει τόσο επιτυχίες όσο και αποτυχίες.

Προϋποθέτει επιμονή, απαιτεί τόλμη και χρειάζεται αποφασιστικότητα για να αποφευχθούν οι εξής παγίδες :

- Οικονομική περιθωριοποίηση, η οποία προκαλείται από την ανεπαρκή ανταγωνιστικότητα .
 - Κοινωνικές συγκρούσεις που οφείλονται στην υψηλή διαρθρωτική ανεργία.
- Δεν αποτελεί έκπληξη ότι η πορεία μας προς τον εκσυγχρονισμό χαρακτηρίζεται – όχι και τόσο σπάνια – από :
- Επουσιώδεις νίκες που προκαλούν στρατηγικές απώλειες.
 - Καλές προθέσεις που καταλήγουν σε πενιχρά αποτελέσματα
 - Ωραία λόγια που καταλήγουν σε αναποτελεσματική δράση.

Κυρίες και κύριοι,

Αυτή δεν είναι η κατάλληλη στιγμή για κωλυσιεργία και για να ανταλλάσσουμε συγχαρητήρια μεταξύ μας. Στο βιβλίο του «To Lexus και η Ελιά», ο Thomas Friedman συγκρίνει τον οικονομικό ανταγωνισμό κατά τον 20ό αιώνα με έναν αργό μαραθώνιο ή με την ιαπωνική πάλη Σούμο, ενώ τον οικονομικό ανταγωνισμό κατά τον 21ο αιώνα με μια κούρσα των 100 μέτρων, που επαναλαμβάνεται ξανά και ξανά κάθε μέρα. Αυτό δεν απέχει πολύ από την αλήθεια.

Πάρτε ως παράδειγμα τις βραχυπρόθεσμες προοπτικές για τη χώρα μας για την περίοδο 2008 - 2012, όπως αυτές περιγράφονται από τους αντικειμενικούς και παραδοσιακά ακριβείς στις προβλέψεις τους τεχνοκράτες του ίδιου του ΟΟΣΑ, με βάση την υπόθεση ότι θα συνεχιστούν οι παρούσες τάσεις:

- Ο ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης θα παραμείνει στο επίπεδο του 3%, κάτι που θα καθυστερήσει περαιτέρω την πραγματική σύγκλιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Η ανεργία θα επιμείνει περίπου στο επίπεδο του 10%.
- Το εξωτερικό έλλειμμα θα παραμείνει σε υψηλά επίπεδα, μεταξύ

του 6,5% και του 7% του ΑΕΠ.

- Το δημόσιο έλλειμμα θα αυξηθεί στο 3,7% του ΑΕΠ.
- Το δημόσιο χρέος θα βελτιωθεί μόνο οριακά, κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες επί του ΑΕΠ.

Σε αυτό το πλαίσιο, πιστεύω ότι όλοι θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι είναι επιτακτική ανάγκη, όχι μόνο να παραμείνουμε σε υψηλή επαγρύπνηση, αλλά και να λάβουμε δραστικά μέτρα για την επίτευξη άμεσων και ορατών βελτιώσεων σε τουλάχιστον δύο τομείς, όπου η πρόοδος ήταν εξαιρετικά αργή:

- Στην εκτεταμένη απλοποίηση της γραφειοκρατίας, σε όλες τις μορφές και τις εκφάνσεις της.
- Στη δραστική βελτίωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος και στις τρεις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Ο εκσυγχρονισμός του εκπαιδευτικού μας συστήματος είναι μια σημαντική πρόκληση που αντιμετωπίζουμε σήμερα ως έθνος. Έχουμε ανάγκη από ένα σύγχρονο και υψηλής ποιότητας δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο θα προσφέρει ίσες ευκαιρίες σε όλους, χωρίς οικονομικά εμπόδια και κοινωνικούς

αποκλεισμούς. Έχουμε ανάγκη από ένα δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο θα βασίζεται στην ικανότητα και την απόδοση, ένα σύστημα το οποίο θα προάγει την ανάπτυξη της οικονομίας και του πολιτισμού, καθώς και την κοινωνική συνοχή.

Η παράλληλη λειτουργία δημόσιων και ιδιωτικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων θα έχει ουσιαστικό περιεχόμενο, εφόσον συμβάλει στην ποιοτική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος και προσφέρει στους νέους και στις νέες μας περισσότερες ευκαιρίες επιλογών.

Κυρίες και κύριοι,

Επιτρέψτε μου να κλείσω αυτή τη μακροσκελή, αλλά αναγκαία παρέμβαση με μια αναφορά στον παλιό μύθο του λαγού και της χελώνας. Στο σημερινό, διεθνές οικονομικό σύστημα, η ανάπτυξη καθιστούν αναγκαία και την ταχύτητα του λαγού και την επιμονή της χελώνας. Από μόνα τους, ούτε το ένα ούτε το άλλο αρκούν.

Επιτρέψτε μου τώρα να πω λίγα λόγια για τον επίτιμο προσκεκλημένο μας.

Ο Angel Gurría, γεννημένος στο Μεξικό το 1950, είναι οικονομολόγος με διαπρεπή σταδιοδρομία 33 ετών στον δημόσιο τομέα. Έχει διατελέσει πανεπιστημιακός δάσκαλος στις Διεθνείς Σχέσεις και τη Χρηματοοικονομία στο Μεξικό.

Έχει συγγράψει και διδάξει σε όλο τον κόσμο πάνω σε πολλά θέματα, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών σχέσεων, των οικονομικών, της ανάπτυξης, της διεθνούς χρηματοοικονομίας και, πιο πρόσφατα, της παγκοσμιοποίησης και της ανταγωνιστικότητας.

Ως Υπουργός Οικονομικών και Δημόσιων Πιστώσεων, σε μια διετή περίοδο έως το 2000, ο Angel Gurría σχεδίασε και υλοποίησε ένα μηχανισμό που προστάτευσε την οικονο-

Ο πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος με τον νέο Πρόεδρο του Ο.Ο.Σ.Α. κ. Angel Gurría στα γραφεία του Συνδέσμου.

μία του Μεξικού από κερδοσκοπικές πιέσεις και άλλα δυσμενή εξωτερικά συμβάντα.

Ως Υπουργός Εξωτερικών, από το 1994 έως το 1998, ο Angel Gurría

συνέβαλε στη σύσφιξη των σχέσεων του Μεξικού με τους εταίρους του στη Βόρεια και Λατινική Αμερική και στην ανάπτυξη ισχυρότερων δεσμών με την Ευρώπη και την

Ασία. Διαπραγματεύθηκε τη Συμφωνία Εταιρικής Σχέσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία έθεσε τη βάση για περισσότερο ολοκληρωμένες συμβάσεις.

Προσφώνηση του κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλου προς τον Γενικό Γραμματέα του ΟΟΣΑ κ. Angel Gurría

Ακολουθώντας ο κ. Δασκαλόπουλος προσφωνώντας τον νέο Γενικό Γραμματέα του ΟΟΣΑ κ. Angel Gurría, τόνισε τα ακόλουθα :

Σήμερα έχουμε την τιμή να φιλοξενούμε στο Γενικό Συμβούλιο του ΣΕΒ τον Γενικό Γραμματέα του ΟΟΣΑ κ. Angel Gurría. Ο κ. Gurría θα μας μιλήσει για ένα θέμα που όλους μας αφορά και όλους μας ενδιαφέρει: «Προκλήσεις και ευκαιρίες που δημιουργεί η παγκοσμιοποίηση για τις επιχειρήσεις».

Οι επιχειρήσεις στην Ελλάδα, οι δυνάμεις της πρωτοβουλίας στην Ελλάδα, γνωρίζουν πολύ καλά τόσο τις προκλήσεις όσο και τις ευκαιρίες. Συνοπτικά, οι προκλήσεις επικεντρώνονται στην ανάγκη να προωθούνται με ταχύτητα αλλά και κοινωνική συνοχή, μεταρρυθμίσεις που βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητα – και έτσι το επίπεδο και την ποιότητα ζωής. Οι ευκαιρίες εστιάζονται στη δική μας ικανότητα να αξιοποιήσουμε την παραδοσιακή μας οικονομική ενδοχώρα, τα Βαλκάνια, που σήμερα είναι ανοιχτή στο υγιές επιχειρηματικό δαιμόνιο του Έλληνα και να αναδείξουμε έτσι την Ελλάδα σε περιφερειακή οικονομική δύναμη.

Δεν πρέπει, όμως, να μας διαφεύγει ότι

- οι προκλήσεις δεν αντιμετωπίζονται με ευχολόγια, και
- οι ευκαιρίες δεν προσφέρονται σε πιάτο.

Για να ξεπεραστούν τα αναπόφευκτα προβλήματα της παγκοσμιοποίησης απαιτείται

- βούληση για δράση,
- αποφασιστικότητα στις πράξεις,

- θωράκιση στις αντιδράσεις των ομάδων που μάχονται για τη διατήρηση των προσόδων τους,
- ειλικρινής και εποικοδομητική συνεργασία μεταξύ των κοινωνικών εταίρων.

Για να αξιοποιηθούν οι επιχειρηματικές ευκαιρίες απαιτείται

- ξεκάθαρο όραμα,
- διαφάνεια στις αποφάσεις και πράξεις,
- ευέλικτο σχήμα οργάνωσης και λειτουργίας,
- διαρκής αναβάθμιση της ποιότητας των ανθρώπινων πόρων της,
- έμπρακτη αναγνώριση της ευθύνης που φέρουν οι σύγχρονες και υγιείς επιχειρήσεις τόσο απέναντι στο κοινωνικό σύνολο όσο και απέναντι στους stakeholders.

Πάνω απ' όλα, όμως, η δυνατότητα μιας χώρας να λειτουργήσει μέσα στο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα χωρίς να ενταθούν τα φαινόμενα

- της ανισόροπης ανάπτυξης,
- της άνισης κατανομής του εισοδήματος,
- της υποβάθμισης του περιβάλλοντος,
- του κοινωνικού αποκλεισμού, απαιτεί την
- την εποικοδομητική συνεννόηση των κοινωνικών εταίρων,
- την αναβάθμιση της παιδείας.

Η διεθνής εμπειρία, εξάλλου, δείχνει ότι καμία χώρα δεν κατάφερε να περάσει το κατώφλι του εκσυγχρονισμού αν δεν είχε εξασφαλίσει αυτές τις δύο κρίσιμες προϋποθέσεις.

Η Ελλάδα του σήμερα έχει πετύχει πολλά:

- Ανήκουμε στην Ευρώπη των 25.
- Είμαστε μέλη της ζώνης του Ευρώ.
- Πετυχαίνουμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης.
- Εξελίσσουμε την Περιφέρεια.
- Έχουμε δυναμικό και σύγχρονο χρηματοπιστωτικό κλάδο.
- Επιδεικνύουμε μία μικρή πλειάδα εθνικών πρωταγωνιστών.
- Βελτιώνουμε τις υποδομές μας
- Αναβαθμίζουμε τον τουρισμό μας.
- Στηρίζουμε τη ναυτιλία μας.
- Μαχόμαστε τη γραφειοκρατία μας.
- Επιδιώκουμε την αναμόρφωση της παιδείας μας.

Η διαδικασία των μεταρρυθμίσεων, όμως, οφείλει να είναι αδιάκοπη και άφοβη αν θέλουμε να μην αντιμετωπίσουμε

- την οικονομική περιθωριοποίηση, που προέρχεται από την ανεπαρκή ανταγωνιστικότητα,
- την κοινωνική διαμάχη, που προέρχεται από την υψηλή και μόνιμη ανεργία.

Ο δικός μας δρόμος για τον εκσυγχρονισμό περνά μέσα από συνεχείς συμπληγάδες, καθώς συχνά η οικονομική μας πορεία διακρίνεται

- από επιφανειακές νίκες και στρατηγικές ήττες,
- από καλές προθέσεις και αναποτελεσματικές εκβάσεις,
- από μείζονα λόγο και ήσσυα πράξη.

Οι ίδιες οι υπηρεσίες του ΟΟΣΑ,

που διακρίνονται τόσο για την αντικειμενικότητά τους όσο και για την υψηλή ακρίβεια των προβλέψεων τους, περιγράφουν για τη χώρα μας ένα μέλλον που, με επιείκεια, χαρακτηρίζεται ως αμφιλεγόμενο. Θα αναφερθώ σε έξι μεγέθη και μόνο και για τη μεσοπρόθεσμη περίοδο του 2008 - 2012:

- Ο μέσος ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης μένει καθηλωμένος στο 3,1% – σε σύγκριση με 2,1% για τη ζώνη του ευρώ και 2,6% για το σύνολο του ΟΟΣΑ.
- Ο πληθωρισμός μειώνεται στο 1,5%.
- Η ανεργία διατηρείται στα υψηλά επίπεδα του 9,7%.
- Το εξωτερικό ισοζύγιο εξακολουθεί να είναι έντονα ελλειμματικό στο 6,5% του ΑΕΠ.
- Το δημοσιονομικό έλλειμμα αυξάνεται στο 3,7% του ΑΕΠ.
- Το δημόσιο χρέος περιορίζεται μόνο κατά 10 μονάδες του ΑΕΠ, στο 93%.

Θα συμφωνήσετε νομίζω μαζί μου, πως η αντιμετώπιση των προκλήσεων, η αξιοποίηση των ευκαιριών, δεν είναι εξασφαλισμένα αν δεν αναλάβουμε τις συλλογικές ευθύνες μας με συλλογικές δράσεις. Ανατρέχοντας στον μύθο της χελώνας και του λαγού, θα έλεγα πως σήμερα, η επιτυχία – τουλάχιστον σε ευρωπαϊκό πλαίσιο – απαιτεί τόσο το πείσμα της χελώνας όσο και την ταχύτητα του λαγού.

Τέλος ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κάλεσε στο βήμα τον Γ.Γ. του ΟΟΣΑ κ. Angel Gurría, ο οποίος μίλησε στο Γενικό Συμβούλιο του ΣΕΒ με θέμα: «The Challenges and Opportunities of Globalisation for Business». Η εκδήλωση έκλεισε με δεξίωση κατά τη διάρκεια της οποίας τα Μέλη του Γενικού Συμβουλίου του ΣΕΒ είχαν την ευκαιρία να ανταλλάξουν απόψεις σε σημαντικά θέματα που αφορούν τόσο την ελληνική όσο και την πορεία της διεθνούς οικονομίας. ♦

Η ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΡΙΣΙΜΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ

Ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος, στο πλαίσιο της συνάντησής του με τον κ. Gurría, έκανε τις ακόλουθες δηλώσεις :

«Είχα την ευκαιρία να συζητήσω με τον Γ.Γ. του ΟΟΣΑ κ. Angel Gurría για την πορεία της ευρωπαϊκής οικονομίας, αλλά και για τις διαγραφόμενες προοπτικές της ελληνικής οικονομίας, σε συνάρτηση με τις οικονομικές προκλήσεις και κοινωνικές επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης.

Είχα την ευκαιρία στη συνάντηση αυτή να υπογραμμίσω στον Γ.Γ. του ΟΟΣΑ τη μεγάλη πρόοδο που έχει επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, η οποία διατηρεί υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, έχει αναβαθμίσει τις υποδομές της και σήμερα αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς της.

Μιλήσαμε ακόμα για τον καθοριστικό ρόλο και την αυξημένη κοινωνική ευθύνη των επιχειρήσεων στο σύγχρονο οικονομικό περιβάλλον, όπως επίσης και για τον ρόλο του παράγοντα Παιδεία στη σύγχρονη κοινωνία της γνώσης.

Από πλευράς μου θέλω να τονίσω, ότι η αναβάθμιση της Παιδείας αποτελεί την πιο κρίσιμη προϋπόθεση για να περάσει μια χώρα – όπως η Ελλάδα – το κατώφλι του εκσυγχρονισμού.

Στο θέμα της Παιδείας δεν υπάρχει πλέον χώρος για μισά λόγια και μισές δουλειές. Είναι καιρός να δούμε κατάματα το πρόβλημα και να αποφασίσουμε μια για πάντα :

- Έχουμε συμβιβαστεί με την ιδέα ότι η Παιδεία μας θα συνεχίσει να παράγει πτυχιούχους ανέργους ;
- Έχουμε συμβιβαστεί με την προοπτική τα ελληνικά πτυχία να είναι πτυχία δεύτερης κατηγορίας στην Ευρώπη ;
- Έχουμε συμβιβαστεί με τη βεβαιότητα πως χωρίς την αναβάθμιση της Παιδείας ο εκσυγχρονισμός όχι απλά της οικονομίας, αλλά και της χώρας θα συνεχίσει να είναι ένα φευγαλέα όνειρο ;

Πρωταρχικό δικαίωμα του κάθε νέου είναι να αποκτά ένα πτυχίο, που να σηματοδοτεί ουσιαστική γνώση και να του παρέχει ρεαλιστικές προοπτικές εργασίας.

Σ' ένα εκπαιδευτικό σύστημα που, κατά κοινή ομολογία, πάσχει, η κοινωνία **και πολύ περισσότερο οι νέοι**, που είναι οι άμεσοι αποδέκτες του αγαθού της Παιδείας, πρέπει (και πιστεύω ότι θέλουν) **να διεκδικήσουν ριζικές και γενναίες αλλαγές**, για ένα αναβαθμισμένο εκπαιδευτικό σύστημα και έτσι ένα καλύτερο μέλλον.

Η αναβάθμιση του Δημόσιου Εκπαιδευτικού Συστήματος είναι η μεγάλη εθνική πρόκληση που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Χρειαζόμαστε μια σύγχρονη και ποιοτική δημόσια Παιδεία, που να δίνει ίσες ευκαιρίες σε όλους, χωρίς οικονομικά εμπόδια και κοινωνικούς αποκλεισμούς, με μοναδικά κριτήρια την αξία και την ευγενική άμιλλα, μια Παιδεία που να προάγει την οικονομική και πολιτισμική ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

Η δυνατότητα παράλληλης λειτουργίας μη κρατικών Πανεπιστημίων έχει νόημα, εφόσον συμβάλλει στον εκσυγχρονισμό του Εκπαιδευτικού Συστήματος και προσδίδει αυξημένες δυνατότητες επιλογών στους νέους μας.

Η αναγκαία εκπαιδευτική μεταρρύθμιση πρέπει να γίνει το διακύβευμα ενός διαλόγου : ειλικρινούς και **όχι προσχηματικού**, ουσιαστικού και **όχι εμβολωματικού**, αποφασιστικού και **όχι παρελκυστικού**.

Δεν θέλω να πιστέψω ότι τα πολιτικά κόμματα δεν μπορούν να κάνουν έναν τέτοιο διάλογο, ότι το πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να δώσει τη διέξοδο, που η κοινωνία απαιτεί στο εκπαιδευτικό μας αδιέξοδο». ♦

ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Σημαντική πρόοδος στην υλοποίησή του.

Εξακολουθεί να χρειάζεται δράση

Το φθινόπωρο του 2005 η Ελλάδα ολοκλήρωσε το Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων (ΕΠΜ) για την εφαρμογή της Στρατηγικής της Λισαβόνας. Το ΕΠΜ αποβλέπει στη βελτίωση των δομών και της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Αντίστοιχα προγράμματα εξελίσσονται σε όλες τις χώρες - μέλη της ΕΕ.

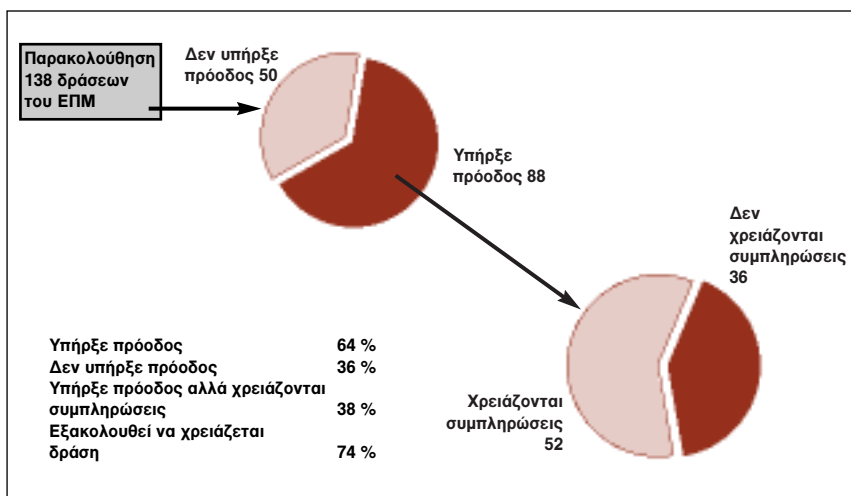
Στο πλαίσιο της συμμετοχής των κοινωνικών εταίρων τόσο στη διαδικασία σύνταξης όσο και στον έλεγχο προόδου της εφαρμογής του Εθνικού Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων, ο ΣΕΒ συμβάλλει στην παρακολούθηση της προόδου των μεταρρυθμίσεων που περιλαμβάνονται σε αυτό.

Σε πρώτη φάση αποδελτιώθηκαν και σχολιάστηκαν 138 δράσεις - στόχοι.

Διαπιστώθηκε ότι:

- Υπήρξε κάποια πρόοδος στο 64% των δράσεων.
- Δεν υπήρξε πρόοδος στο 36%.
- Στο 38% των δράσεων - στόχων υπήρξε μεν πρόοδος χρειάζονται όμως σημαντικές συμπληρώσεις.
- Συνολικά εξακολουθεί να χρειάζεται δράση στο 74% των δράσεων.

Διάγραμμα 1 : Συνολική πρόοδος υλοποίησης των δράσεων - στόχων του Εθνικού Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων

Παράλληλα, ο ΣΕΒ από κοινού με την ICAP διεξάγουν έρευνα επιχειρώντας να καταγράψουν τις απόψεις του επιχειρηματικού κόσμου για την πορεία των μεταρρυθμίσεων (Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων) που συνεπάγεται η στρατηγική της Λισαβόνας.

Τα προκαταρκτικά στοιχεία από την έρευνα αυτή αναδεικνύουν ότι κατά την αντίληψη της επιχειρηματικής κοινότητας:

1. Υπάρχει αξιολογή πρόοδος στην υλοποίηση μέτρων που αφορούν στο επιχειρηματικό περιβάλλον, στην απελευθέρωση αγορών, στην προώθηση ηλεκτρονικών συναλλαγών με τη δημόσια διοίκηση και στην υιοθέτηση τεχνολογιών πληροφορίας και επικοινωνιών.

2. Καθυστερούν μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση και στην επαγγελματική κατάρτιση, στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, στην καινοτομία, έρευνα και ανάπτυξη καθώς επίσης και στη διαχείριση του φυσικού περιβάλλοντος. ♦

Οι προτεραιότητες της UNICE για την ανάπτυξη των ΜΜΕ

Εκδήλωση για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις οργανώθηκε στις 12 Ιουνίου 2006 στις Βρυξέλλες από την UNICE. Στην εκδήλωση αυτή μετείχε εκ μέρους του ΣΕΒ η κα Δήμητρα Μητρογιαννοπούλου, Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. του ΣΕΒ και υπεύθυνη για θέματα μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Στην εκδήλωση, στην οποία μετείχαν μικρομεσαίοι επιχειρηματίες από διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, παρουσιάστηκαν οι προτεραιότητες της UNICE για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και την υποστήριξη των μικρομεσαίων εταιρειών, ενώ έγινε παρουσίαση καλών πρακτικών για την απλοποίηση της νομοθεσίας και τη μείωση της γραφειοκρατίας από τον βιομηχανικό Σύνδεσμο της Ολλανδίας και της Δανίας.

Παρουσιάστηκαν επίσης, τα συμπεράσματα πρόσφατης έρευνας σε μικρομεσαίες εταιρείες, τα οποία ανέδειξαν ως κύριες προτεραιότητες τη δημιουργία του one stop shop, τη βελτίωση και απλοποίηση του νομοθετικού πλαισίου, την πληροφόρηση για ευρωπαϊκά προγράμματα σε έρευνα και καινοτομία, την αντιμετώπιση του αθέμιτου ανταγωνισμού από τις ασιατικές αγορές και τη βελτίωση του φορολογικού συστήματος.

Σε συζήτηση που ακολούθησε, εκπρόσωπος της αρμόδιας Διεύθυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφέρθηκε στις δράσεις και πρωτοβουλίες της Κομισιόν για την αντιμετώπιση των παραπάνω ζητημάτων ♦

ΠΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ

Ομιλία του Προέδρου ΣΕΒ κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλου στη δημόσια συζήτηση που συνδιοργάνωσαν το Κέντρο Θεσμικών Μεταρρυθμίσεων και οι Εκδόσεις Παπαζήση

Στο θέμα της επάρκειας πόρων για ανάπτυξη επικέντρωσε την ομιλία του στη δημόσια συζήτηση που συνδιοργάνωσαν το Κέντρο Θεσμικών Μεταρρυθμίσεων και οι Εκδόσεις Παπαζήση, ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος. Δικαιολογώντας την επιλογή του αυτή επισήμανε ότι αν υπάρχει επάρκεια, η κατανομή δεν είναι τόσο προβληματική – όταν η κοινωνία έχει υιοθετήσει ένα συγκεκριμένο σύστημα αξιών από το οποίο νομοτελειακά πλέον εκπορεύονται οι στόχοι της. Και η επιλογή αυτή μπορεί, πάντως, να δικαιολογηθεί με αναφορά στην πρόσφατη τουλάχιστον οικονομική ιστορία της Ελλάδας, δηλαδή την περίοδο από το δεύτερο μέρος του 20ού αιώνα και μετά, η οποία χαρακτηρίζεται από την προσπάθεια να εξασφαλιστεί εκείνο το ύψος των πόρων που απαιτούνται για να χρηματοδοτήσουν τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, που υπαγόρευε η προσπάθεια «να φτάσουμε τη Δύση».

Όπως τόνισε στη συνέχεια ο κ. Δασκαλόπουλος, αμέσως μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η χώρα στήριξε την ανάπτυξή της στην εισροή βοήθειας – με προεξέχον το Σχέδιο Μάρσαλ. Από τα μέσα της δεκαετίας του 1950 και μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1960, οι πρόσθετοι πόροι εξασφαλίστηκαν με την εισροή ξένων κεφαλαίων για επενδύσεις – πρωταρχικά τα λεγόμενα green-field investments. Στα επόμενα δέκα χρόνια, η σκυτάλη πέρασε στα μεταναστευτικά εμβάσματα και, στη συνέχεια, όταν η κρίση του 1974 ουσιαστικά έκλεισε και αυτήν την πηγή, επαναπαυθήκαμε στην εισροή των κοινοτικών πόρων. Λίγο αργότερα, όταν το μέγεθος της εισροής σταθεροποιήθηκε και χάσαμε έτσι και το πλεονέκτημα του «επιταχυντή», καταφύγαμε στη μέθοδο της ελλειμματικής δημοσιονομικής διαχείρισης.

Σήμερα, η Ευρωπαϊκή Ένωση μάς επιβάλλει δημοσιονομική πειθαρχία, οπότε εναγωνίως αναζητούμε νέους τρόπους για να καλύψουμε την ανεπάρκεια της εσωτερικής αποταμίευσης.

Κι αυτό σε μία εποχή, όπου

- η μορφή και λειτουργία ενός παγκόσμιου οικονομικού συστήματος που στηρίζεται στη σκληρή και απρόσωπη ανταγωνιστικότητα,

- η διεύρυνση της Ε.Ε. που δημιουργεί νέους πόλους ανταγωνισμού για την Ελλάδα και μειώνει αναλογικά τους πόρους που μπορεί να διεκδικήσει,

- η αυξημένη ευαισθησία της κοινωνίας για την ανεργία, την οποία ανέχεται ολοένα και λιγότερο και η οποία οδηγεί σε ολοένα και πιο ακραίες διαμαρτυρίες,

καθιστούν την ανάγκη της πραγματικής σύγκλισης, οπότε και τους συγκριτικά με τη λοιπή Ευρώπη υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, πιο επιτακτική από ποτέ. Πιο απαραίτητη, αν θέλουμε να αποφύγουμε την οικονο-

μική περιθωριοποίηση και τις κοινωνικές συγκρούσεις.

Στη συνέχεια της ομιλίας του ο κ. Δασκαλόπουλος τόνισε τα ακόλουθα :

Πού θα βρούμε, λοιπόν, τους πόρους που χρειαζόμαστε;

Δεν θα αναλύσω τη θέση που θέλει τους πόρους να προέρχονται από την ανάπτυξη. Είναι βέβαιο ότι η απελευθέρωση της επιχειρηματικής δράσης μπορεί να αυξήσει τους διαθέσιμους πόρους, με τη δημιουργία νέου πλούτου, νέων θέσεων εργασίας. Είναι σίγουρο ότι ο κρατικός εναγκαλισμός της οικονομίας στραγγαλίζει την υγιή επιχειρηματική δράση και τη βιώσιμη ανάπτυξη. Είναι αυτονόητο ότι υπάρχουν τεράστια πεδία, όπου η ιδιωτική πρωτοβουλία μπορεί να δημιουργήσει νέα δυναμική και πρόσθετο πλούτο. Όπου έχει υπάρξει απελευθέρωση των αγορών και μείωση της κρατικής παρουσίας έχουμε δει νέες επενδύσεις, νέα κεφάλαια, νέες θέσεις εργασίας. Τα αποτελέσματα, όμως, θα είναι μεσοπρόθεσμα. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι άμεσα.

Μία δεύτερη λύση είναι τα ξένα κεφάλαια. Κατά καιρούς, όλοι παρασυρόμαστε σε φαντασιώσεις για πακτωλούς ξένων κεφαλαίων που θα εισρεύσουν στην Ελλάδα. Ονειρευόμαστε μία επιστροφή στην – κατά μερικούς – χρυσή εποχή του 1955-1965, για να λύσουμε το πρόβλημα της ανεπάρκειας της εγχώριας αποταμίευσης. Δεν μιλάνε όλοι, εξάλλου, για την υπερβάλλουσα ρευστότητα του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος, για το γεγονός ότι μπορείς να βρεις όσα λεφτά θέλεις και μάλιστα, ακόμη, σε χαμηλά επιτόκια ;

Δυστυχώς, και στην περίπτωση αυτή είμαστε θύματα των ψευδαισθήσεών μας και της αυταρέσκειάς μας. Δυστυχώς, μπερδεύουμε τις ευχές με την πραγματικότητα. Δυστυχώς, και αυτές οι προσδοκίες μας είναι ανεδαφικές.

Η ελκυστικότητα της Ελλάδας, από τη σκοπιά ενός επιχειρηματία, είναι περιορισμένη. Στα αρνητικά που μας καταλογίζονται συμπεριλαμβάνονται:

- το χρόνια αρνητικό για τις ξένες επενδύσεις πολιτικό κλίμα, σε επίπεδο εθνικό και τοπικής αυτοδιοίκησης,
- η γραφειοκρατία,
- η διαφθορά,
- η καθυστερημένη, και σήμερα ύστερη, ανάπτυξη του χρηματοπιστωτικού συστήματος,
- η συγκριτικά υψηλή φορολογία των κερδών,
- το μικρό μέγεθος της αγοράς,
- τα εμπόδια στη λειτουργία του ανταγωνισμού,
- η αυστηρή εργασιακή νομοθεσία – ενίοτε σε συνδυασμό με το συγκριτικά ακριβό εργατικό κόστος,
- η ανεπάρκεια υποδομών,
- η χαμηλή ποιότητα του εκπαιδευτικού συστήματος,
- η αριθμητικά μικρή τάξη των μάντζερ,
- η καθυστέρηση στην απονομή δικαιοσύνης αλλά και η βαθύτερη άγνοια του δικαστικού σώματος για τα οικονομικά θέματα.

Με τις διαπιστώσεις αυτές μπορεί να συμφωνούμε ή να διαφωνούμε. Μπορεί να τις βρίσκουμε υπερβολικές ή ήπιες. Μπορεί να τις αποδίδουμε σε σκοτεινά ή άλλα κίνητρα. Δεν έχει σημασία. Ως ένας επιχειρηματίας, που έρχεται σε επαφή με άλλους επιχειρηματίες στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ, μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι αυτή είναι η εικόνα που έχει καθιερωθεί για την Ελλάδα. Δίκαια ή άδικα.

Είναι σίγουρο πως αν τα αλλάζαμε όλα αυτά, η Ελλάδα θα μπορούσε να αποτελέσει ελκυστικό πόλο έλξης ξένων άμεσων επενδύσεων, όπως και τόπο αύξησης των εγχώριων άμεσων επενδύσεων. Διότι, οι έμμεσες επενδύσεις που σήμερα προσελκύουμε αποτελούν στην πράξη μεταβίβαση της ιδιοκτησίας του πλούτου και αυξάνουν τους διαθέσιμους πόρους μόνο οριακά στην καλύτερη περίπτωση. Η προσέλκυση άμεσων επενδύσεων είναι το πραγματικό ζητούμενο και η προτεραιότητα που κάθε κυβέρνηση οφείλει να θέσει και να υλοποιήσει – λαμβάνοντας συγκεκριμένα μέτρα και προβάλλοντας συγκεκριμένα πρότυπα. Η Ελλάδα διαθέτει συγκριτικά πλεονεκτήματα. Πρέπει να εξαλειφθούν οι παράγοντες που τα ακυρώνουν.

Και σ' αυτήν την περίπτωση, όμως, τα αποτελέσματα θα είναι μεσοπρόθεσμα – για να μην πω μακροπρόθεσμα. Η αντιστροφή της σημερινής πραγματικότητας αφορά το μέλλον. Μείζονα προβλήματα, όμως, ταλανίζουν το παρόν.

Τα ξένα κεφάλαια που έρχονται στην Ελλάδα είναι κατά κανόνα περιορισμένα και κατευθύνονται σε λίγους επιλεγμένους τομείς. Ενισχύουν έτσι τον ήδη

δυναμικό χαρακτήρα της ανάπτυξής μας, αδυνατούν να ωθήσουν προς τα έξω την καμπύλη των δυνατοτήτων παραγωγής και δεν θα επαρκούν για να καλύψουν το άνοιγμα ανάμεσα στην αποταμίευση και το ύψος των επενδύσεων που χρειαζόμαστε για τη σύγκλιση και τη διαφύλαξη της κοινωνικής συνοχής.

Η ευκαιρία, εξάλλου, να στηρίξουμε την ανάπτυξή μας στην εισροή ξένων άμεσων επενδύσεων ίσως να χάθηκε πριν από μερικά χρόνια – θα υποστήριζα στη δεκαετία του 1980. Τότε, άλλες χώρες έβαζαν τα θεμέλια για το μέλλον τους – για τα κεφάλαια που θα εισέρρεαν στην Ιρλανδία, στην Ιταλία, στη Φινλανδία στη δεκαετία του 1990. Σήμερα, τα κεφάλαια για νέες επενδύσεις πηγαινούν στις ΗΠΑ – στη Μέκκα της τεχνολογίας – και στις Ινδίες και στην Άπω Ανατολή – τη Μέκκα του χαμηλού εργατικού κόστους, της βαριάς βιομηχανίας και των καταναλωτικών αγαθών ευρείας χρήσης. Στην περιοχή μας, γεωπολιτικοί παράγοντες στηρίζουν πρωταρχικά την Τουρκία, την Αλγερία, τη Λιβύη, την Αίγυπτο, το Μαρόκο, την Τυνησία, και ένας συνδυασμός γεωπολιτικών και οικονομικών συμφερόντων τις χώρες που άλλοτε βρίσκονταν πίσω από το Σιδηρούν Παραπέτασμα.

Είχαμε την ευκαιρία, στη δεκαετία του 1990, να παίξουμε το χαρτί του μεγάλου Βαλκανικού Διαμεσολαβητή. Σε μεγάλο βαθμό δεν το αξιοποιήσαμε όσο μπορούσαμε και όσο μας επέτρεπαν οι καταστάσεις. Όταν τα 7 από τα 10 νέα μέλη της Ε.Ε. ξεκινούν την ένταξή τους σε καλύτερη οικονομική κατάσταση απ' ό,τι ήμασταν εμείς στην αντίστοιχη χρονική συγκυρία και όταν το ένα από τα δύο υπό ένταξη κράτη θεωρείται ήδη, σε πολλά σημεία, εξίσου ανταγωνιστικό με εμάς, τότε οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε χάσει ευκαιρίες.

Κυρίες και κύριοι,

Οι πηγές χρηματοδότησης που γνωρίσαμε έχουν σημαντικά περιοριστεί. Πού θα βρούμε πόρους, λοιπόν; Απάντηση υπάρχει. Αλλά είναι σκληρή. Και είναι σκληρή διότι εμπεριέχει το κόστος όλων εκείνων των ευκαιριών που χάσαμε.

Η ανάπτυξή μας πρέπει πλέον να προέλθει από τους δικούς μας πόρους. Κατά μία παράφραση της λαϊκής θυμοσοφίας οφείλουμε να βγούμε από την παγίδα της δυσανάπτυξης – διότι αυτή είναι η πραγματικότητα – τραβώντας τους εαυτούς μας από τις δικές μας τειράδες.

Είμαστε σε αναγκαστικό μονόδρομο. Η εθνική ελπίδα μας εναπόκειται στην ανάληψη μιας εθνικής προσπάθειας να αυξήσουμε τις διαθέσιμους πόρους υιοθετώντας σύγχρονους, αντικειμενικούς, διάφανους και αποτελεσματικούς τρόπους διαχείρισής τους.

Η θέση μου είναι απλή και εκπορεύεται από τη

λογική του μοντέλου της υγιούς και σύγχρονης επιχειρηματικής δράσης – μοντέλο που έχουμε προτείνει ότι μπορεί και πρέπει να υιοθετηθεί από την κοινωνία.

Όταν μία σύγχρονη –δηλαδή υπεύθυνη απέναντι στην κοινωνία και στους stakeholders – επιχείρηση αντιμετωπίζει οικονομικό πρόβλημα, το πρώτο της μέλημα είναι να επισημάνει τρόπους για

- να μειώσει το κόστος λειτουργίας της,
- να αξιοποιήσει πιο αποδοτικά τους πόρους που διαθέτει,
- να αναδιαρθρώσει τα δάνειά της,
- να αναδιοργανώσει τη λειτουργική της δομή.

Τέτοιοι τρόποι πάντα υπάρχουν – και σε εθνικό επίπεδο. Το πρόβλημα είναι ότι στην εφαρμογή τους εναντιώνονται όλες οι ομάδες, που βλέπουν έτσι την πρόσδοσή τους να κινδυνεύει. Πρόσδοδος που μπορεί να είναι καθαρά οικονομική, καθαρά πολιτική – με την έννοια της ισχύος/επιρροής – ή ένας συνδυασμός και των δύο.

Θα αναφερθώ σ' ένα συγκεκριμένο παράδειγμα, το ασφαλιστικό. Σήμερα, συζητάμε για την ανάγκη να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα, μεταξύ άλλων, αυξάνοντας τις εισφορές ή και τα όρια συνταξιοδότησης. Οι κοινωνικές ομάδες υιοθετούν έτσι αδιαπραγμάτευτες θέσεις και οχυρώνονται πίσω από απόρθητα τείχη αδιαλλαξίας. Και το κοινωνικό σύνολο εγκλωβίζεται σε πυροτεχνήματα ματαιοπονίας.

Ανάγοντας την κατάσταση αυτή στο πλαίσιο μιας επιχείρησης, προσπαθούμε να λύσουμε ένα οικονομικό πρόβλημα αυξάνοντας τις τιμές (εισφορές) ή και τα όρια (απολύσεις). Έχουμε – σκόπιμα ή μη – παραγνώρισει όλα τα άλλα βήματα που μπορεί και πρέπει να γίνουν, ώστε η ιστορία αυτή να μην αντιμετωπίζεται ως ένα παιχνίδι με μηδέν πηλίκιο.

Κυρίες και κύριοι,

Η σύγχρονη επιχείρηση συνιστά μία κοινότητα ανθρώπων που σχεδιάζουν, παράγουν, πασχίζουν συνεχώς για το καλύτερο, με συγκεκριμένους στόχους και οι οποίοι κρίνουν και κρίνονται με μετρήσιμα αποτελέσματα. Η επιτυχία και η πρόοδος στην επιχειρηματικότητα δεν μπορεί να είναι παρά μόνο έργα – και όχι μεγάλα λόγια. Η σύγχρονη επιχείρηση αποτελεί, έτσι, υπόδειγμα δημιουργικής συνεργασίας ανθρώπων, οι οποίοι, μέσα από οργανωμένη δράση, παράγουν ένα απότομο αποτέλεσμα που αποτελεί από μόνο του και πολλαπλό κοινωνικό μέρισμα.

Συγκρίνατε αυτήν την εικόνα με την εικόνα του μεγαλύτερου ασφαλιστικού οργανισμού της χώρας: Διαχειρίζεται δισεκατομμύρια ευρώ και είναι υπεύθυνο για την περιθαλψη και τη σύνταξη εκατομμυρίων Ελλήνων, αλλά:

- η διοίκησή του ορίζεται με πολιτικά κριτήρια,
- η διαχείριση των πόρων γίνεται με άγνωστα κριτήρια και αόριστες προτεραιότητες,
- το πρόγραμμα ανάπτυξης είναι ανύπαρκτο,
- η δομή και οργάνωσή του δεν έχει εκσυγχρονιστεί,
- οι στόχοι και η αποτελεσματικότητα της διοικητικής ιεραρχίας ποτέ δεν είναι μετρήσιμοι.– το ΙΚΑ δεν δημοσιεύει καν ισολογισμούς,
- ο έλεγχος είναι κατασταλτικός – και χωρίς να ξεφεύγει η όποια απόδοση ευθυνών από τα όρια της θεωρίας.

Ακόμα και το απλό πρόβλημα της είσπραξης των οφειλών, αυτό που στην περίπτωση του ασφαλιστικού συστήματος λέγεται εισφοροδιαφυγή, ενώ σε μια επιχείρηση λύνεται καταρχήν με απλούς τρόπους, όπως η ανάπτυξη διοικητικών διαδικασιών και η χρήση πληροφοριακών συστημάτων, στον δημόσιο οργανισμό παραμένει αντικείμενο πολυετών μελετών.

Νομίζω ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου πως στον οργανισμό αυτόν πρέπει να υπάρχουν σημαντικά περιθώρια βελτίωσης. Βελτίωσης οργανωτικής, λειτουργικής, οικονομικής. Μείωσης της σπατάλης, καταπολέμησης της παρανομίας, πάταξης της κατάχρησης και της καταστρατήγησης του συστήματος. Υπάρχουν, δηλαδή, σημαντικά περιθώρια αύξησης της διαθεσιμότητας των πόρων.

Το πρόβλημα, το ευρύτερο πρόβλημα της κατασπατάλησης των πόρων, είναι ενδημικό: διότι ισχύει για το σύνολο σχεδόν του δημόσιου τομέα. Η αντιμετώπισή του απαιτεί:

- από τους κοινωνικούς εταίρους, την αποδοχή του αδιεξόδου στο οποίο βρισκόμαστε ως προς την ανεπάρκεια των εγχώριων πόρων για την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή και αναγνώριση της αδυναμίας να βρούμε άλλες πηγές,
- από τις επαγγελματικές οργανώσεις των κοινωνικών εταίρων, την κοινή διατύπωση κοινής απαίτησης για την πιο αποδοτική χρήση των πόρων,
- από τα πολιτικά κόμματα, κοινή συμφωνία για την ανάγκη να υιοθετηθεί εθνικό σχέδιο δράσης και κοινός σχεδιασμός του με κοινές προτεραιότητες,
- από την κυβέρνηση, πολιτική βούληση και διαχειριστική επάρκεια να το εκτελέσει γρήγορα, αποτελεσματικά, χωρίς συμβιβασμούς και κομματικές σκοπιμότητες.

Δεν θεωρώ ότι η πρόταση αυτή είναι εύκολα αποδεκτή. Πρέπει ωστόσο να τολμήσουμε. Πιστεύω ότι συνειδητοποιείται πια η αναγκαιότητά της. Ως πολιτεία, ως κοινωνία, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αυτό που τεχνικά ορίζουμε ως το πρόβλημα της ανεπάρκειας της εγχώριας αποταμίευσης, απομακρύνοντας έτσι το φάσμα της οικονομικής περιθωριοποίησης, της πολιτικής απαξίωσης και της κοινωνικής δυσπραγίας. ♦

Ο ΣΕΒ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑΞΥ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Υιοθέτησε ανεπιφύλακτα την πρωτοβουλία της Γενικής Γραμματείας Ισότητας του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α., μαζί με άλλες εργοδοτικές Οργανώσεις, για την προώθηση των ίσων ευκαιριών για άνδρες και γυναίκες στο δικαίωμα της εργασίας

Πραγματοποιήθηκε στις 2 Ιουνίου 2006 στο Ζάππειο, με πρωτοβουλία της Γενικής Γραμματείας Ισότητας του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α., ειδική εκδήλωση κατά τη διάρκεια της οποίας υπεγράφη πρωτόκολλο συνεργασίας για την ισότητα μεταξύ της Γραμματείας και των εργοδοτικών Οργανώσεων ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΣΕ, ΕΒΕΑ και του Ελληνικού Δικτύου για την Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη.

Τη φιλόδοξη αυτή προσπάθεια της Γενικής Γραμματείας Ισότητας χαιρέτισε ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος με ομιλία του, κατά τη διάρκεια της οποίας τόνισε ότι η υιοθέτηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης όλων των πολιτών είναι δείκτης πολιτισμού, ενώ η ανάληψη πρωτοβουλιών που ενσωματώνουν την αξία αυτή στην καθημερινή πρακτική είναι δείκτης κοινωνικής Δημοκρατίας. Η εφαρμογή

αυτών των πρωτοβουλιών χωρίς παρεκκλίσεις ή υπεκφυγές είναι πράξη ευθύνης.

Η εφαρμογή του Πρωτοκόλλου Συνεργασίας, τόνισε ο κ. Δασκαλόπουλος, συμβολίζει, έτσι, κάτι περισσότερο από τις συγκεκριμένες προτάσεις που περιέχει. Σηματοδοτεί την ανάγκη μιας αλλαγής νοοτροπίας, την ανάγκη μιας άλλης κοινωνικής αντίληψης για τη θέση της γυναίκας στην ελληνική κοινωνία.

Στον ΣΕΒ πιστεύουμε και προωθούμε την ισότητα στη μεταχείριση και στις ευκαιρίες μεταξύ ανδρών και γυναικών για λόγους όχι μόνο δικαιοσύνης αλλά και οικονομικής αποδοτικότητας.

Γι' αυτό άλλωστε ο ΣΕΒ στηρίζει θεσμούς και πρωτοβουλίες που ανταποκρίνονται στην κοινωνική ευαισθησία της σύγχρονης επιχειρήσεως και συμβάλλουν στη διαμόρφωση

ενός περιβάλλοντος εργασίας, στο οποίο όλοι να έχουν ίσα δικαιώματα, ίσες ευκαιρίες και ίδια κίνητρα.

Στη Χάρτα Υποχρεώσεων και Δικαιωμάτων των Επιχειρήσεων, που έχει καταρτίσει ο ΣΕΒ, συνέχισε ο κ. Δασκαλόπουλος, η αρχή αυτή διατυπώνεται με τη μορφή της ρητής αυτοδέσμευσης.

Άλλωστε, στις σύγχρονες ελληνικές επιχειρήσεις, ήδη, εφαρμόζεται ένα ολοκληρωμένο πλέγμα μέτρων και δράσεων που κατοχυρώνουν το δικαίωμα και τη θέση της γυναίκας ως ισότιμου μέλους της επιχείρησης.

Οι σύγχρονες επιχειρήσεις είναι ο χώρος, όπου οι γυναίκες σήμερα έχουν τις μεγαλύτερες κατακτήσεις και τις μεγαλύτερες ευκαιρίες.

Έχουμε την πεποίθηση ότι είναι κοινό συμφέρον των δημιουργικών και παραγωγικών δυνάμεων στον τόπο μας, να αγκαλιάσουν και μάλιστα να εμπνεύσουν ακόμα περισσότερες πρωτοβουλίες που ενισχύουν την κοινωνική δικαιοσύνη και αυξάνουν το κοινωνικό μέρισμα.

Έχουν γίνει σημαντικά βήματα προς την κατεύθυνση της ισότητας, αλλά πρέπει αναμφίβολα να γίνουν πολλά περισσότερα. Οι γυναίκες δεν είναι εργαζόμενοι δεύτερης κατηγορίας. Και η εφαρμογή στην πράξη της θέσης αυτής δεν είναι μόνο θέμα νόμων και πρωτοβουλιών. Απαιτεί – το υπογραμμίζω και πάλι – μία αλλαγή αντίληψης, μία αλλαγή νοοτροπίας. Οι πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουμε στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου θα βοηθήσουν την ευαισθητοποίηση προς αυτήν την κατεύθυνση. ♦

Αναμνηστική φωτογραφία από την υπογραφή του Πρωτοκόλλου Συνεργασίας για την Ισότητα της Γενικής Γραμματείας Ισότητας του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. Διακρίνονται από αριστερά οι κ. Δρακούλης Φουντουκάκος, τέως πρόεδρος του ΕΒΕΑ, Δημήτρης Δασκαλόπουλος, πρόεδρος του ΣΕΒ, Ευγενία Τσουμάνη, Γ.Γ. της Γενικής Γραμματείας Ισότητας, Προκόπης Παυλόπουλος, υπουργός ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α., Δημήτρης Αρμενάκης, πρόεδρος της ΕΣΣΕ, Δημήτρης Ασημακόπουλος, πρόεδρος της ΓΣΕΒΕΕ, και Νίκος Αναλυτής, πρόεδρος της ΟΚΕ.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΕΒ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ECONOMIST

Ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος μιλώντας στο συνέδριο του ECONOMIST που πραγματοποιήθηκε στις 28 Ιουνίου στην Αθήνα, μεταξύ άλλων επισήμανε τα ακόλουθα :

«Η ένταξη της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ε.Ε. είναι ένα προκαθορισμένο γεγονός που θα συμβεί στο άμεσο μέλλον. Ουσιαστικά, τα σύνορα μεταξύ μας δεν θα υπάρχουν πια σε λίγους μήνες από σήμερα. Στη βάση αυτή, οι μελλοντικές σχέσεις θα όφειλαν να περάσουν από τρεις πύλες.

Η **μία πύλη** είναι αυτή στην οποία εμείς οι Έλληνες θα πρέπει να εγκαταλείψουμε την έπαρση που συχνά μάς διακατέχει και να αναγνωρίσουμε πως, αντί να προσπαθούμε να υποβαθμίσουμε τους άλλους, θα πρέπει πρώτα να ασχοληθούμε με την ανάγκη της δικής μας αναβάθμισης. Μόνιμα θεωρούμε πως είμαστε οι καλύτεροι σε γνώσεις, σε εμπειρίες, σε εκτιμήσεις. Μόνιμα υπολογίζουμε στη δική μας πρωτοκαθεδρία. Αυτή η έπαρση μάς έκανε να παραγνωρίσουμε τους κινδύνους ανταγωνιστικότητας από τη διεύρυνση της Ε.Ε. στα 25 μέλη και σήμερα με δέος βλέπουμε τα νέα μέλη να προχωρούν πιο μπροστά από εμάς.

Η **δεύτερη πύλη** είναι αυτή στην οποία, αφού θα έχουμε κατέβει από το καλάμι μας, θα αναλάβουμε τις δικές μας ευθύνες ώστε να αντιμετωπίσουμε τους γείτονές μας ακριβώς με τους ίδιους όρους που θέλουμε αυτοί να μας αντιμετωπίζουν, δηλαδή ως ισότιμους ευρωπαϊκούς εταίρους. Αυτό σημαίνει ότι μαζί οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα των περιστασιακών επιχειρηματιών, των ασύδοτων εργοδοτών, της εναρμόνισης των οικονομιών μας, της εγκληματικότητας, των νarkωτικών.

Η **τρίτη πύλη** είναι αυτή όπου οι αδελφές επαγγελματικές οργανώσεις οφείλουν να συνεργαστούν με συνέπεια και μεθοδικότητα προκειμένου μαζί να μεταλαμπαδεύσουν στα μέλη τους όλα εκείνα τα στοιχεία που θα τα βοηθήσουν να αποτελέσουν για τις κοινωνίες τους πρότυπα οργάνωσης, εκσυγχρονισμού, κοινωνικής ευθύνης.

Στον **πολιτικό κόσμο** εναπόκειται να αντιμετωπίσει τα προβλήματα αυτά με αυξημένο αίσθημα ιστορικής παράδοσης και ευθύνης και με πλήρη συνειδητοποίηση των γεωπολιτικών δεδομένων.

Στον **επιχειρηματικό κόσμο** εναπόκειται να δράσει με επίσης αυξημένο αίσθημα για την ανάγκη να υιοθετηθούν κοινοί στόχοι και να επιδιωχθούν κοινές προσεγγίσεις σε θέματα υγιούς επιχειρηματικής πρακτικής».

Πρωτόκολλο συνεργασίας με τον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Αιγύπτου υπέγραψε ο ΣΕΒ

Πρωτόκολλο Συνεργασίας με τον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Αιγύπτου υπέγραψε στις 19 Ιουνίου 2006 ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών στο πλαίσιο της Μικτής Διυπουργικής Επιτροπής Αιγύπτου - Ελλάδος με τον Υφυπουργό Εξωτερικών κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη. Τη συμφωνία υπέγραψε εκ μέρους του ΣΕΒ ο κ. Πάνος Ζερίτης, Πρόεδρος του Ελληνο - Αιγυπτιακού Επιχειρηματικού Συμβουλίου, η εταιρεία του οποίου εδώ και χρόνια δραστηριοποιείται παραγωγικά στην αιγυπτιακή αγορά.

Στόχος της συμφωνίας είναι να συμβάλει στην ενίσχυση των διμερών οικονομικών σχέσεων με τη διευκόλυνση και υποστήριξη των επαφών ελληνικών εταιρειών με αιγυπτιακές, την αντιμετώπιση προβλημάτων που προκύπτουν, την παροχή στοχευμένης πληροφόρησης και την οργάνωση εκδηλώσεων επιχειρηματικού ενδιαφέροντος στις δύο χώρες.

Η Αίγυπτος παίζει ενεργό ρόλο στην Ευρω-μεσογειακή διαδικασία, που αποσκοπεί στη δημιουργία Ελεύθερης Ζώνης Εμπορίου στην ευρύτερη Μεσόγειο μέχρι το 2010 και εκτιμάται ότι η αιγυπτιακή αγορά μπορεί να απορροφήσει περισσότερα ελληνικά προϊόντα και επενδύσεις. ♦

Ο ΣΕΒ δεξιώθηκε τα νέα μέλη του

Σε μια ειδική εκδήλωση υποδοχής και γνωριμίας στα Γραφεία του, ο ΣΕΒ τίμησε τα νέα μέλη του που ενεγράφησαν τη χρονική περίοδο από τον Ιανουάριο 2005 έως τον Μάρτιο 2006 στη δυναμική του, εμπλουτίζοντας τον ρόλο και τη δυναμική του Συνδέσμου ως της κύριας εργοδοτικής οργάνωσης και φορέα έκφρασης του ελληνικού επιχειρηματικού κόσμου. ♦

Η ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΣΤΗ ΓΝΩΣΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Σε ένα ανοικτό σύστημα παγκοσμιοποιημένης οικονομίας με ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις, είναι απαραίτητο να αναζητηθούν νέοι παράγοντες που θα προωθήσουν την ανάπτυξη της χώρας στην εποχή που εισερχόμαστε. Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας είναι η μεγαλύτερη επιδίωξη στην οποία χρειάζεται να επικεντρώσουμε τις προσπάθειές μας, διότι επηρεάζει την απασχόληση, την ανάπτυξη, την ευημερία και την προκοπή κάθε χώρας.

Την επισήμανση αυτή έκανε κατά τη διάρκεια ομιλίας του ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος στο Συνέδριο με τίτλο «Ελληνική Βιομηχανία: Προς την Οικονομία της Γνώσης», που οργάνωσε το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας στο Divani Caravel στις 3 Ιουλίου 2006, και πρόσθεσε ότι η οικονομία βασίζεται όλο και περισσότερο στην αξιοποίηση της συσσωρευμένης γνώσης, την ποιότητα, την ευρηματικότητα, την προσαρμοστικότητα των εργαζομένων, την ικανότητα χειρισμού της πληροφορίας, την ανανέωση της γνώσης.

Η επένδυση σε ένα ανθρώπινο δυναμικό με ευρύτερες γνώσεις και ικανότητες, υψηλό επίπεδο επαγγελματικών δεξιοτήτων, εξοικείωση με τις νέες τεχνολογίες, βελτιώνει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και παράλληλα δημιουργεί μεγαλύτερες προοπτικές για τη βελτίωση των θέσεων των εργαζομένων στην αγορά εργασίας.

Το άτομο πρέπει να αποκτήσει κεντρική θέση ξανά. Χρειάζεται να σκέπτεται και να ενεργεί ως επιχειρηματίας. Κάθε άτομο σε μία μικρή μεσαία ή μεγάλη επιχείρηση αποτελεί ιδιαίτερο δυναμικό γι' αυτήν και μπορεί να κάνει τη διαφορά μεταξύ μοναδικότητας και μετριότητας, μεταξύ επιτυχίας και αποτυχίας. Χρειαζόμαστε περισσότερα «επιχειρούντα», πηγαία και καινοτομικά άτομα που έχουν φιλοδοξίες, μπορούν να ξεκινήσουν νέες πρωτοβουλίες, έχουν ικανότητες να ηγούνται και να συνεργάζονται και δεν φοβούνται να θέτουν φιλόδοξους στόχους και να αναλαμβάνουν την ευθύνη της επίτευξής τους.

Για να πετύχουμε τον στόχο μας, τόνισε ο κ. Δασκαλόπουλος, έχουμε ανάγκη από συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης που προικίζουν τα άτομα με τέτοιες αξίες και ικανότητες και διδάσκουν την επιχειρηματικότητα και την ανάληψη κινδύνων, εκπαιδευτικά συστήματα, που είναι τα ίδια αυτόνομα, καλλιεργούν τη δια βίου μάθηση και την ανάπτυξη ολοκληρωμένων ανθρώπων, που είναι ενεργοί παραγωγοί νέας γνώσης, που καινοτομούν.

Εκπαιδευτικά συστήματα που διατηρούν στενή σχέση με τις τεχνολογικές αλλαγές και τις εξελίξεις στην πραγματική ζωή και υπηρετούν την κοινωνία της γνώσης. Καταλήγοντας ο κ. Δασκαλόπουλος τόνισε ότι χρειάζεται να αλλάξουμε το μοντέλο τού κεντρικά καθοδηγούμενου εκπαιδευτικού συστήματος, που εμποδίζει την πρωτοβουλία δασκάλων, καθηγητών και ερευνητών, αποθαρρύνει την αριστεία και προωθεί τη μετριότητα. ♦

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ ΠΑΡΕΣΤΗ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΟΕΒΚ

Χαιρετισμό εκ μέρους της Διοίκησης του ΣΕΒ απηύθυνε προς τη Γενική Συνέλευση των μελών της Ομοσπονδίας Εργοδοτών και Βιομηχάνων Κύπρου, που πραγματοποιήθηκε στις 13 Ιουνίου 2006 στη Λευκωσία, ο κ. Ιωάννης Δραπανιώτης, Σύμβουλος Διοίκησης του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, επιβεβαιώνοντας τα φιλικά αισθήματα της επιχειρηματικής κοινότητας της Ελλάδας προς τους Κυπρίους εργοδότες με τους οποίους έχει μακροχρόνιους δεσμούς και συνεργασία. ♦

Η τελετή απονομής των πρώτων ελληνικών βραβείων για το περιβάλλον σε επιχειρήσεις

Ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών επανειλημμένα έχει υποστηρίξει ότι η ανάδειξη της έννοιας της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης πρέπει να αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της πολιτικής που ακολουθούν οι ελληνικές επιχειρήσεις και των πρακτικών τις οποίες εφαρμόζουν. Στο πλαίσιο αυτής της επιλογής, η ευαισθητοποίηση απέναντι στην ανάγκη διαφύλαξης του φυσικού περιβάλλοντος συνιστά κύρια υποχρέωσή τους απέναντι στο κοινωνικό σύνολο.

Τα παραπάνω επισήμανε ο πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος κατά τη διάρκεια χαιρετισμού του στην τελετή απονομής των πρώτων Ελληνικών Βραβείων Επιχειρήσεων για το Περιβάλλον που πραγματοποιήθηκε στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών στις 30 Μαΐου 2006 και πρόσθεσε ότι μία σωστά σχεδιασμένη περιβαλλοντική πολιτική όχι μόνον δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις σε όρους ανταγωνιστικότητας και απασχόλησης, αλλά μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μοχλός ανάπτυξης.

Η εκδήλωση αυτή, συνέχισε ο κ. Δασκαλόπουλος, έρχεται να επιβεβαιώσει την ορθότητα των παραπάνω θέσεων δεδομένου ότι αναδεικνύει και επιβραβεύει:

- Επιχειρήσεις, οι οποίες επιδεικνύοντας ιδιαίτερη οικολογική ευαισθησία συμπεριφέρονται και ενεργούν με τρόπο που υπερβαίνει κατά πολύ τις υποχρεώσεις τους απέναντι στην περιβαλλοντική νομοθεσία.

- Επιχειρήσεις που προχώρησαν, επιστρατεύοντας τη γνώση στην ανάπτυξη τεχνολογιών και προϊόντων, η διάθεση και χρήση των οποίων όχι μόνον παράγει πλούτο, αλλά συνεισφέρει και στην ελαχιστοποίηση των μόνιμων επιπτώσεων στο περιβάλλον. ♦

ΑΝΟΙΚΤΟ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΗ ΔΙΑΛΟΓΟ ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΕ Ο ΣΕΒ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΕΤΑΙΡΟΥΣ ΤΟΥ

Με πρωτοβουλία του Προέδρου του ΣΕΒ πραγματοποιήθηκαν πρόσφατα συναντήσεις με τους Προέδρους και τις Διοικήσεις της ΟΚΕ, της ΓΣΕΒΕΕ και ΕΣΕΕ

Με πρωτοβουλία της Διοίκησης του ΣΕΒ, πραγματοποιήθηκαν στις 15 Ιουνίου 2006 διαδοχικές συναντήσεις με τους Προέδρους και τις Διοικήσεις της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΟΚΕ) και της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδας (ΓΣΕΒΕΕ) στα γραφεία τους.

Οι συναντήσεις αυτές εντάσσονται στην προσπάθεια δημιουργίας ενός πλαισίου ανοικτού και διαρκούς διαλόγου με τους κοινωνικούς εταίρους και συνομιλητές μας, με σκοπό τη διαμόρφωση πρωτοβουλιών συνεννόησης και δράσης, για μια σειρά από θέματα που απασχολούν τις παραγωγικές δυνάμεις και την κοινωνία.

Ο Πρόεδρος του ΣΕΒ, κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος, για τη **συνάντηση με το προεδρείο της ΟΚΕ**, δήλωσε:

«Ο ΣΕΒ με ευθύνη συμμετέχει και στηρίζει τους θεσμοθετημένους μηχανισμούς διαβούλευσης, όπως είναι η ΟΚΕ. Ήρθαμε εδώ για να ακούσουμε και να αναζητήσουμε νέους τρόπους δημιουργικής συνεισφοράς μας στο έργο που επιτελεί η Επιτροπή. Έχουμε υποχρέωση να βοηθήσουμε να στεριώσουν στη συλλογική μας συνείδηση θεσμοί κοινωνικής συναίνεσης και αμοιβαίας κατανόησης».

Στη συνέχεια, και μετά τη **συνάντηση με το προεδρείο της ΓΣΕΒΕΕ**, ο κ. Δημ. Δασκαλόπουλος τόνισε:

«Δεσμευθήκαμε στην πρόσφατη γενική μας Συνέλευση ότι θα επιδιώξουμε τη δημιουργία μόνιμων καναλιών επικοινωνίας με όλους τους κοινωνικούς εταίρους, τις άλλες εργοδοτικές οργανώσεις και τις οργανώ-

σεις της κοινωνίας των πολιτών. Είχαμε εδώ, στη ΓΣΕΒΕΕ, μια πολύ εποικοδομητική συνεργασία που μας επιτρέπει να επαναπροσδιορίσουμε τις δυνατότητες της κοινής μας παρέμβασης».

Με το προεδρείο της ΕΣΕΕ

Τη **συνεργασία** της διοίκησης και των μελών του ΣΕΒ με τη **διοίκηση και τα μέλη της ΕΣΕΕ** και με στόχο την ανάληψη κοινών δράσεων συζητήσαν, στα γραφεία της ΕΣΕΕ, εκπρόσωποι των προεδρείων των δύο οργανώσεων, με επικεφαλής τους Προέδρους κ. Δημήτρη Αρμενάκη και Δημήτρη Δασκαλόπουλο. Η συνάντηση αυτή εντάσσεται στην ευρύτερη επιδίωξη του ΣΕΒ για τη δημιουργία μόνιμων καναλιών επικοινωνίας με όλους τους κοινωνικούς εταίρους, τις άλλες εργοδοτικές οργανώσεις και τις οργανώσεις των πολιτών με στόχο την ανάληψη κοινών πρωτοβουλιών.

Ιδιαίτερα απασχόλησαν τους συνομιλητές θέματα, όπως η βελτίωση, μέσω της απλοποίησης και κωδικοποίησης, του νομοθετικού περιβάλλοντος που διέπει το επιχειρείν, η μείωση των επιπτώσεων της πολυνομίας και της γραφειοκρατίας στην ανταγωνιστικότητα, καθώς και η ορθο-

λογική διαχείριση των πόρων που διαθέτουν οι δυνάμεις της παραγωγής για το κοινωνικό κράτος.

«Στη σύγχρονη πρακτική, οι κοινωνικοί εταίροι δεν είναι διεκδικητικές ομάδες αλλά συν-διαχειριστές και συν-διαμορφωτές της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής».

Οι δύο πλευρές συμφώνησαν επίσης ότι η σύγχρονη αντίληψη για το εμπόριο και τη βιομηχανία απαιτεί από την κάθε επιχείρηση αυξημένη κοινωνική ευθύνη έναντι των εργαζομένων, έναντι των καταναλωτών, έναντι των πολιτών. Ο αυτονόητος σημαντικός ρόλος της επιχειρηματικής δράσης προκύπτει από το γεγονός ότι παράγει μέρισμα για το κοινωνικό σύνολο. ♦

ΔΕΛΤΙΟ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

Ξενοφώντος 5, 105 57 – Αθήνα

Κωδικός: 1136

FEDERATION OF GREEK INDUSTRIES

5, Xenophonos str., 105 57 – ATHENS

e-mail: main@fgi.org.gr

internet address: www.fgi.org.gr

Εκδότης - Διευθυντής

ΤΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ξενοφώντος 5, 105 57 – Αθήνα

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: ΣΕΒ 210.323.7325-9

FAX 210.322.2929

Τυπογραφείου 210.959.0238

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Κ. ΜΙΧΑΛΑΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ Κ. ΜΙΧΑΛΑΣ Α.Ε.

Ευαγγελιστριάς & Γρυπάρη 45Α

Καλλιθέα 176 71

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,03 Ευρώ

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ – ΑΡ. ΑΔ. 225/1988/ΚΔΑ

IMPRIMÉ FERMÉ – SOUS PERMIS N° 225/1988 DU CENTRE DE TRI